

die waarde verloren. De jaarlijkse routine van herbalanceren kan een belegger een gevoel van rust geven als beurzen nerveus zijn. Beleggers hoeven zich niet druk te maken over de vaak sterk verschillende meningen van financieel experts over de richting van de markt, omdat zij toch maar één keer in het jaar posities aanpassen.

ZEER DURE PANIEK

In paniek handelen kost rendement. En niet zo'n beetje ook, blijkt uit onze exercitie. De paniek-portefeuille groeit in 15 jaar van een ton in euro's tot een kleine 145 duizend euro. De doe-niets-portefeuille groeit tot 183 duizend euro aan, terwijl de jaarlijks herwogen portefeuille in die jaren verdubbelt tot twee ton.

**IN PANIEK
HANDELEN KOST
RENDEMENT. EN
NIET ZO'N BEETJE
OOK, BLIJKT UIT
ONZE EXERCITIE**

Het grote verschil in rendement is eenvoudig uit te leggen: door in paniek uit te stappen, wordt herstelrendement misgelopen. Met het herstel van aandelen na de internetcrisis viel het wel mee, maar in het jaar na de kredietcrash, 2009, schoten alle beurzen wereldwijd met tientallen procenten de lucht in. Doordat paniekbeleggers dat jaar volledig in obligaties zaten, misten zij dit herstel.

De herwegingsportefeuille profiteert juist sterk door op het dieptepunt vol in aandelen te beleggen. Vanzelfsprekend profiteert ook de buy-and-hold-belegger van het herstel.

De eindwaarde van een beleggingsstrategie is belangrijk, maar de weg ernaartoe is voor veel beleggers minstens zo belangrijk. Het valt op dat het risico – gemeten naar standaarddeviatie, oftewel de bewegelijkheid van de jaarlijkse portefeuillerendementen – tussen de drie beleggingsstrategieën nauwelijks verschilt. De standaarddeviatie van de buy-and-hold-, de paniek- en de herweg-portefeuille bedraagt respectievelijk 13,9 procent, 14,5 procent en 15,3 procent. Het verschil tussen de drie waarden is statistisch niet significant.

Waar een paniekbelegger pro-

beert risico te beperken door verliezen af te kappen, levert een strategie waarbij de belegger niets doet een vergelijkbare volatiliteit op. Als bonus is de eindwaarde van buy-and-hold-belegger ook nog een stuk hoger.

VERLIES

Het hogere risico valt ook terug te zien aan het zogeheten maximaalverlies-percentage, oftewel het jaar waarin procentueel het meeste verlies werd geleden. In 2008 verloor de paniekportefeuille circa 34

procent van zijn waarde tegenover circa 27 procent voor de andere twee portefeuilles.

In de jaren na het barsten van de ict-bubbel presteren aandelen sterk, waardoor de paniekbelegger begin 2008 – vlak voor de meest heftige dalingen van de beurs – voor bijna 80 procent in aandelen zit.

Bij de herweg-portefeuille ligt dit percentage, per definitie, op 70. De buy-and-hold-belegger heeft een nog lager percentage belegd in aandelen, 65,4. Dit klinkt vreemd na al die jaren van stijgende koersen, maar het is goed te realiseren dat de buy-and-hold-belegger eerst een heftige rit naar beneden moest goedmaken. Zo was het percentage aandelen ten opzichte van de totale portefeuille eind 2004 slechts 54.

Door de hoge blootstelling aan aandelen wordt de paniekportefeuille het hardst geraakt in rampjaar 2008.

HERSTEL ESSENTIEEL

De analyse laat zien dat het onverstandig is voor een belegger om in paniek te raken. Hier past wel een kanttekening: het matige eindren-

IN PANIEK RAKEN KOST EEN BELEGGER TIENDUIZENDEN EURO'S

